

— Te dni se je povsod govorilo o hrodjih (kostnjakih) 5 človeških trupel, ki so jih pri popravljanju Jelenove hiše poleg bolnišnice naše našli na dvorišču zakopane. Ker ni bilo na tem mestu nikoli pokopališče, ima radovednost dovolj gradiva uganjati, kako so ti smrtni koši le-sem prišli in kako dolgo utegnejo tū zakopani biti, o kateri poslednji zadevi zamore le zdravniška preiskava po primeri kaj reči.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. (Iz državnega zbora). Čeravno zbornica poslancov, v kateri polovica ljudstev avstrijskih ni zastopana, po ustavni postavi nima oblasti presojeti stroške in dohodke cele avstrijske države, in tudi to, s česa se je upravičevalo to podvzetje za letošnje leto, nikakor ne velja za prihodnje leto, kakor je dr. Tašek dokazal, je večina poslancov se vendar udala zahtevam ministerstva in v seji 28. p. m. sklenila, da hoče v pretres vzeti stroške in dohodke za leto 1863, ter je v ta namen izvolila 24 poslancov, kateri bojo po ministerstvu izdelani stroškovnik (budget) za leto 1863 v presojo vzeli in ga potem celemu zboru v pretres podali. Marsikaj čudnega se je slišalo o teh debatah; tako, na priliko, je marski dr. Ryger se strašno hudoval o tistih, ki odbijajo pretres stroškovnika za leto 1863 ter med drugim z debelim glasom rekel, da taki „razrušujejo Avstrijo!“ (radovedni smo: ali bo Ryger z y več pomagal Avstriji, kadar bo treba, ali pa Rieger z ie?), — da njemu ni mar za posamne dežele, ampak za celo državo (kakor da bi država bila brez dežel?) in več takega — priprostega. Gospodje ministri niso pri tej priliki nič govorili; svesti so bili, da imajo večino za-se. Ker pa je delo obširno, ki ga je zbornica s tem prevzela, in ker so poslanci po 16mesečnih sejah že zelo trudni, so sklenili raziti se za 6 tednov in še le 15. septembra se sopeniti ter dokončati stroškovnik za leto 1862, v katerem davkovske zadeve še zdaj niso dognane, in pa lotiti se potem pretresa dohodkov in stroškov za leto 1863. Kadaj po takem odlogu in po tako obširnem novem delu, ki ga ima še državni zbor rešiti, se bojo začeli deželni zbori, ki po ustavi imajo vsako leto se sniti, nobena živa duša ne vé in to toliko manj, ker se še nič ne kaže, da se zdatne priprave delajo za sklic deželnih zborov na Ogerskem, Erdeljskem in Hrvaškem. O predlogih za druge deželne zборе pripravlja ministerstvo marsikaj in, kakor se sliši, je res, da si je državni minister za presojo srenjske postave iz vsake dežele izvolil dva državna poslanca, katerim je izročil osnovo v naprejno presojo; tako za krajusko deželo dr. Tomanu in dr. žl. Wurzbach-u. — Iz poslednjih sej državnega zbora imamo omeniti med drugim le to, da je zbornica zavrgla predlog ministerstva, po katerim se bi imela cena kuhinske soli za 1 gold. nov. dn. pri centu povikšati. Minister dnarstva je sicer rekel, da to povišanje ima le za nekoliko časa trpeti, dokler je država v hudih dnarnih stiskah; če pa zbor povišanja cene soli ne dovoli, se morajo drugi davki povikšati; al zbornica je enoglasno zavrgla ministrov predlog. Sol že tako donša državni kasi lepe dohodke vsako leto; letos je njeni čisti dobiček pri soli 32 milijonov in 638.800 gold. po odbitih tistih 6,909.500 gld., ki jih stroški za napravljanje soli itd. znašajo. Nobena država na celem svetu nima toliko soli kakor Avstrija, pa nikjer ni tako draga kakor pri nas, je rekel škof Litvinović, in poslanec Stamm je dostavil, da na Angležkem velja cent soli pol goldinarja, v Sicilii celó le 12 kraje. Ako se sol podraži, trpi po tem revno ljudstvo najbolj in več kakor bogatin, kateri nima na vsak krajcar tako gledati kakor siromak. Dalje je tožil tudi zoper dragino živinske soli, ktera overa, da se v našem cesarstvu živinoreja še ni tako povzdignila, da bi mogla s svojim domačim mesom rediti svoje ljudi; v poslednjih 4

letih je 25 milijonov gold. srebernega dnarja šlo za živino iz našega cesarstva v ptuje dežele! Da pod tem tudi obrtništvo in kupčija z usnjem, lojem itd. trpi, je očitno. Živina v našem cesarstvu bi vsako leto potrebovala 4 milijone in 340.000 centov soli — po gotovih zapisnikih pa je je dobila le 96.000 centov. Da pri takih okoljshinah si živinoreja ne more pomagati na bolje, je očitno, — krivo tega pa je predraga živinska sol.

— V Simeringu blizo Dunaja je bil 28. dne p. m. velik strah; v nekem cesarskem lesenem magacinu na planem so imeli 30 centov smodnika (strelnega prahu) in 15 centov strelne pavole. Kako se je ta zaloga vžgala, se ne vé; kakor da bi bilo trešilo, se zemlja ponoči ob dveh celó v daljni okolici strese, hišam okna stare, več oseb s postelj vrže itd. Najhuje pa je zadelo vojaka, ki je poleg magazina na straži stal; razdjaló mu je truplo na več kosov.

Hrvaško. Iz Zagreba 30. julija se piše „Wanderer-u“, da po celi deželi hrvaški se naberajo zdaj milodare za Črnogorce; gosposke sicer niso službeno teh naber dovolile, prepoveduje jih pa tudi nobeden ne. Govorilo se je sicer, da vladi ni ljubo to; al to ni res, ker tudi žena dvornega kancelarja Mažuraniča je dodala svoj donesek; svetli škof Štrossmajer je daroval 400 cekinov. V obče je vse nadušeno za Črnogorce, ki se tako junaško branijo sili turški, in če bi smeli, bi gotovo mnogi Hrvatje jim šli z orožjem v roci na pomoč.

— „Gosp. Listu“ se piše iz Slavonije, da toliko Božjega blagoslova najstarejši ljudje ne pomnijo, kolikor ga je letošnje leto deželi doneslo. Slavonija je letos mali raj zemeljski. „I mi v Zagrebu — pravi dalje — osjećamo ljetošnju rodovitost. Tako se je ovih danah (24. julija) 40 do 50 krušakah za 5 novčičah na pijaci prodavalo, — toga čudesa nismo vidjeli od godine 1848.“

— Iz Siska smo zvedili, da pšenična cena ne bo dosti padla.

Česko. Iz Prage. C. k. deželna nadsodnija je zlo poojstrila kazen, v katero je nedavno deželna sodnija vrednika „Narod. Novin“ obsodila; namesti 5 mescov ječe mu je odločila 10 mescov in namesti 1000 gold. v dnarjih 3000 gold. Celo deželo je po pravici osupnila ta sodba; se vé, da se bo dr. Gréger pritožil do najviše sodniške in ovrzne oblasti na Dunaj.

— V „Narod. Listih“ dr. Čupr, znani narodni odpadnik, razgláša v dolgem spisu kesanje in pokoro nad odpadom svojim. Ali je vseskozi poštena narodna stranka ravno vesela takega spokorjenca, ne rečejo „Narod. Listi“ nič, ki so molčé sprejele Čuprov preklic v svoj list.

Laško. Kam jo meri Garibaldi s svojimi pripravami za vojsko, je še zmiraj zastavica, ki jo uganja celi svet. Ni davnej, kar je vse mislilo, da meri na Rim; zdaj se spet trdi, da ne, in govori se, da skozi Grško misli udariti na Turško; pa nobeden nič pravega ne vé. 1. dné t. m. so ga v Mesini pričakovali; v njegovo kerdelo vdinjani vrejo v Korleone. Slišalo se je tudi, da je ameriška ladija pripeljala orožja v Palermo, kjer je bil zadnji čas Garibaldi.

Turško. Zadnje dni je turški vojskovodja Omer paša spet toliko laži po svetu poslal, da so se celó taki prestrašili, ki so popolnoma prepričani, da junaških Črnogorcov ne bo premagal omamljeni Omer. Al kmali se je slišalo spet, da vsa zmaga turška je obstala v tem, da so 24. dne p. m. bili Turki pri Zagaracu in Garacu tako strašno tepeni, da so leteli do Spuža in okoli 2000 mrtvih in tudi toliko ranjenih na bojišču popustili. „Wanderer“, kateri najhitreje in resnične novice o turško-črnogorskem boji donša, pravi, da ta dan so Črnogorci spet pokazali svoje junaštvo, ki ga nima para, in da po tem se more soditi, kakošen bode konec turški vojski.